

LANG VOOR HET BEGIN

Vroeger woonde opa Boekworm ook in de bieb. Samen met Bembo.

Iemand anders was er niet, maar dat hoefde ook niet.

Opa en Bembo hadden elkaar, en ze hadden boeken.

Dat was genoeg.

Het was een mooie avond.

Buiten vulden donkere wolken de lucht.

Er dreigde regen en de wind blies alles wat maar een beetje los zat weg. Maar binnen in de bieb merkte je daar niets van. Daar was het knus, zoals altijd.

Opa las een heel dik boek. Zijn ogen gleden haastig over de pagina's. Bembo zat naast hem en genoot in stilte.

In opa's buurt was het altijd warm.

Bembo hield van de blik die opa in zijn ogen had wanneer hij las. Hij keek dan alsof alles mogelijk was. Als opa las, was hij ver en dichtbij tegelijk.

Voorzichtig gluurde Bembo mee over de rand van het

boek. Hij tuurde naar de letters, maar niet één woord raakte echt tot in zijn hoofd.

Hij piekerde en fronste.

‘Opa?’ vroeg hij opeens. ‘Waarom doen we dit? Waarom lezen we altijd?’

Opa keek verward op.

Hij zuchtte, maar daarna werd zijn mond een lach.

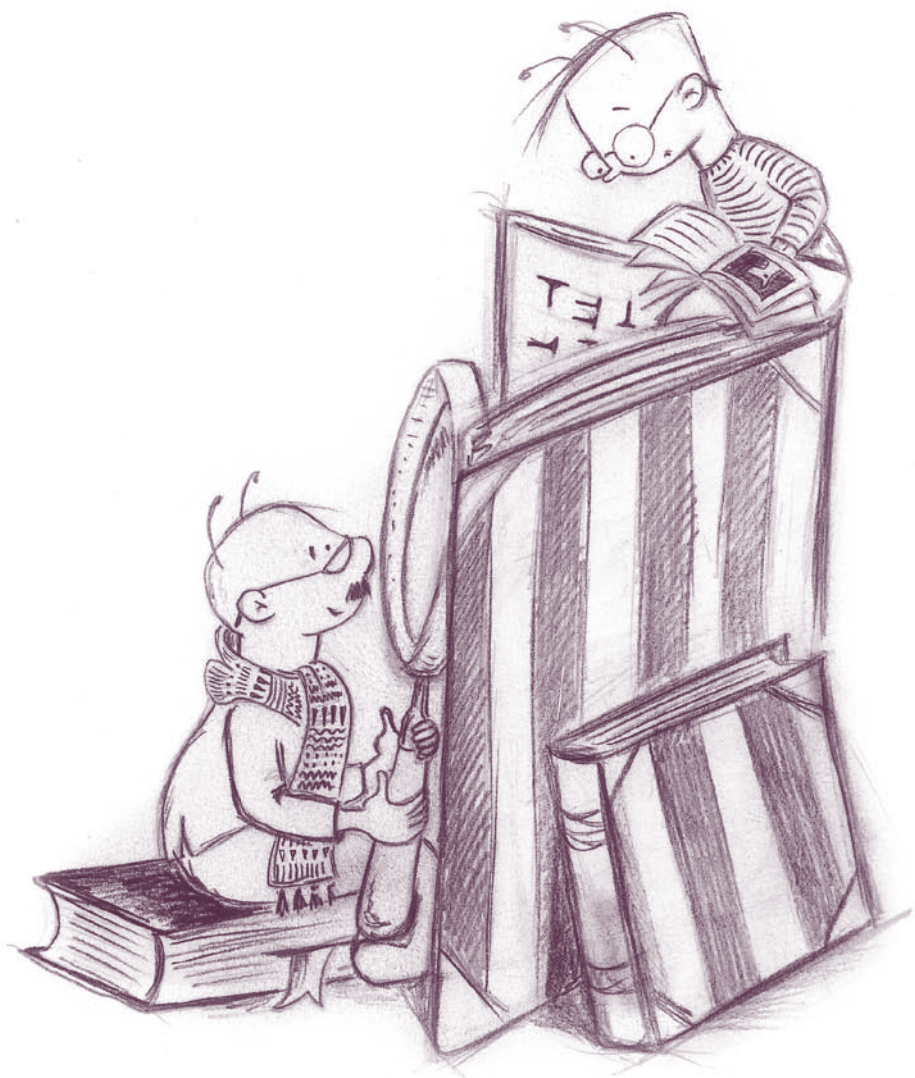
‘Er is een geheim,’ zei hij beslist. ‘Ergens in deze bieb schuilt een geheim. In de boeken, tussen de boeken, achter de boeken ... Ik weet niet waar, maar het is er. Daar ben ik zeker van, en ik lees tot ik het vind.’

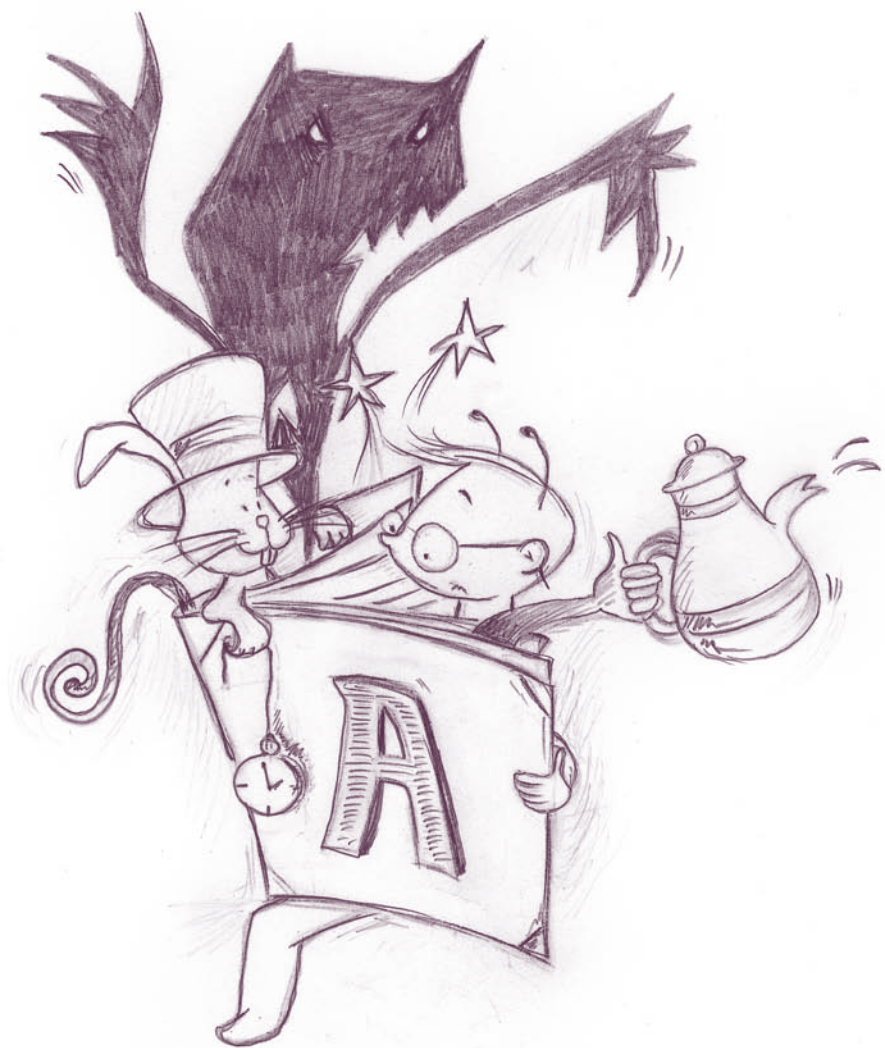
‘Oh,’ zei Bembo.

Een geheim klonk best leuk.

Hij keek weer naar de woorden in het boek.

En hij las.

HET BEGIN GAAT VOORT

Intussen woont opa Boekworm allang niet meer in de bieb. Op een dag was hij zomaar weg en hij kwam nooit meer terug. Bembo weet niet eens of opa het geheim ooit heeft gevonden.

Bembo is alleen, nu. Alleen tussen de boeken.

Maar in zijn hoofd hoort hij nog vaak de woorden van opa: ‘Er is een geheim, en ik lees tot ik het vind.’

Dat is ook precies wat Bembo doet: lezen, en nog lezen, en méér lezen. Op zoek naar het geheim ...

Bembo leest niet zomaar kriskras door elkaar.

Nee, hij leest elk boek heel aandachtig.

Je weet immers nooit waar een geheim zich kan verstoppen.

Ooit begon hij bij de letter A.

Hij las een boek dat ‘Alice in Wonderland’ heet. En ‘Alle Verhalen van Kikker en Pad’. Hij las een boek over Apen en een over Akelige Avonturen.

Maar dat is vele jaren geleden.

Want nu leest Bembo boeken die beginnen met de letter M. De M van Mannetje Maan, van Matilda en Magie, van Meeuwen, en van Meer en Meer ...

Bembo verdiept zich in een verhaal over Menno de zeerover, die dwaalt over de zee en zoekt naar een schatkist.

De rover ontmoet monsters en vecht tegen stormen. Hij belandt op een eenzaam eiland en daalt af in een diepe grot. Bembo duwt zijn bril recht. Dit wordt spannend, denkt hij likkebaardend.

Wanneer de zeerover de schatkist vindt, ziet Bembo het goud haast fonkelen voor zijn ogen.

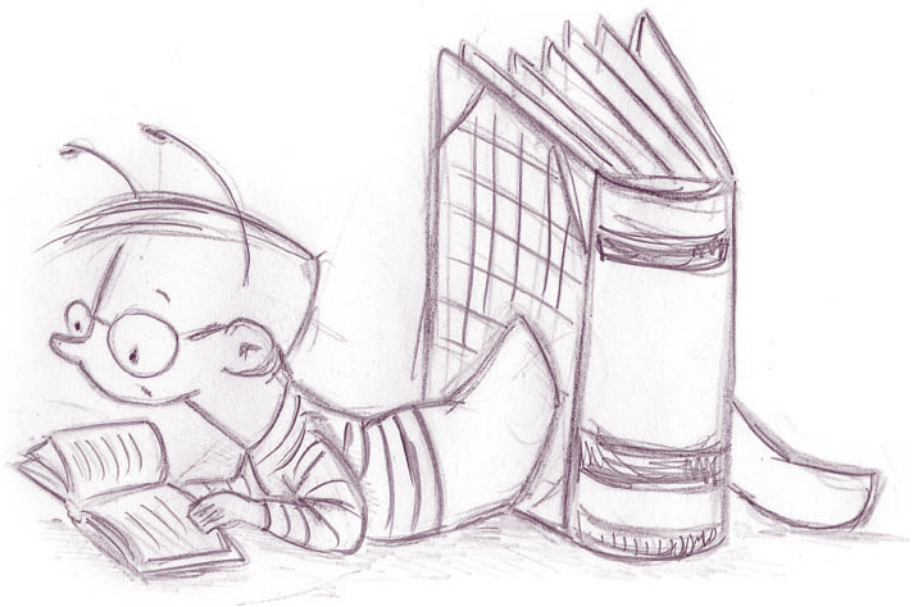
Bembo denkt diep na.

Zou goud het geheim zijn?

Nee, opa Boekworm zou nooit zo hard zoeken naar een schatkist, meent Bembo.

Bovendien is die schatkist er alleen maar in het verhaal.

Het geheim is anders.

Bembo zet het boek weer op zijn plaats en haalt het volgende tevoorschijn.

Het is een dun boekje, gemaakt van zacht papier.

Op elk blad staan maar heel weinig woorden.

‘Gedichten,’ zegt Bembo tegen zichzelf.

Hij leest heel traag. Soms leest hij een gedicht een paar keer, om het beter te begrijpen.

De zinnen zingen in zijn hoofd.

Is dit het? vraagt Bembo zich af. Is dit het geheim?

Hij proeft elke letter op zijn tong en geniet van ieder woord.

Maar toch schudt hij zijn hoofd.

Er moet meer zijn, voelt hij. Het geheim moet groter.

Bembo leest tot zijn ogen pijn doen en de slaap hem lokt.

Uitgeput schuift hij naar zijn hol onder de plank.

Hij trekt een deken dicht tegen zich aan en geeuwt.

Even later dwalen zijn dromen naar de warmte van opa.

Was hij nog maar hier. Dan konden ze samen zoeken ...